

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2122/2538

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นางบังเอิญ ดอกบัว กับพวก โจทก์ นางไช้ฮุ้น แซ่เตียว จำเลย นายอัครวุฒิ ปิ่นวิเศษ ทนายจำเลย ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.อ. มาตรา 343, พ.ร.ก.การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 4, พ.ร.ก.การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 12, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 91

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า ฎีกาของจำเลยเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงต้องห้ามฎีกา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา 218 วรรคแรก จึงไม่รับฎีกา จำเลยเห็นว่า ฎีกาข้อ 1 ที่ว่า เอกสารหมาย จ.1, จ.3, จ.5, จ.9, จ.10, จ.29, จ.37 และ จ.40 ไม่ปรากฏรายละเอียดชัดเจนว่าเป็นการกู้ยืมเงินและการให้อัตราดอกเบี้ย ไม่สามารถรับฟังลงโทษจำเลยได้ และฎีกาข้อ 2 ที่ว่าศาลอุทธรณ์รับฟังข้อเท็จจริงคลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงว่าจำเลยทำการกู้ยืมเงินโดยเสนอผลตอบแทนสูงกว่าที่กฎหมายกำหนดนั้น เป็นปัญหาข้อกฎหมาย ทั้งคดีนี้อัตราโทษจำคุกที่จำเลยได้รับ สูงกว่า 5 ปี จึงไม่ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง โปรตมิตำสั่งให้รับฎีกาของจำเลยไว้พิจารณาต่อไป หมายเหตุ โจทก์ได้รับสำเนาคำร้องแล้ว (อันดับ 91) ระหว่างพิจารณา นางบังเอิญ ดอกบัว และนางปัทมาภรณ์ ทิพยอแหละ ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 วรรคแรก และฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. 2527 มาตรา 4,12 การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียว ผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกง ประชาชน ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำเลยกระทำความผิดต่างวันและเวลา จึงเป็นความผิดต่างวันและเวลา จึงเป็นความผิดหลายกรรม ให้เรียงกระทงลงโทษทุกกรรม เป็นกระทงความผิดไป ให้จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 182 กระทง รวมจำคุก 910 ปี แต่เมื่อรวมโทษทุกกระทงความผิดแล้ว คงจำคุก ทั้งสิ้น 20 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91(2) ที่แก้ไขแล้ว ให้จำเลยคืนเงินที่ฉ้อโกงและเงินกู้ยืมที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน รวมจำนวน 2,102,230 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละเจ็ดครึ่ง ต่อปีแก่ผู้เสียหายแต่ละคนตามบัญชีท้ายฟ้อง นับแต่วันฟ้อง เป็นต้นไป จนกว่าจะคืนเงินเสร็จ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาดังกล่าว (อันดับ 90) จำเลยจึงยื่นคำร้องนี้ (อันดับ 91) คำสั่ง พิเคราะห์แล้ว คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยกระทำความผิด หลายกรรมให้เรียงกระทงลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ให้จำคุกกระทงละ 5 ปี รวม 182 กระทง แต่เมื่อรวมโทษ ทุกกระทงความผิดแล้ว คงจำคุกทั้งสิ้น 20 ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91(2) ที่แก้ไขแล้ว ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จึงลงโทษจำคุกจำเลยกระทงละไม่เกิน 5 ปี คดีต้องห้ามมิให้ คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาตรา 218 วรรคหนึ่ง จำเลยฎีกาข้อ 1 และข้อ 2 ทำนองเดียวกันว่า พยานเอกสารและพยานบุคคลที่ศาลอุทธรณ์ รับฟังมานั้นไม่น่าเชื่อถือ เป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟัง พยานหลักฐานของศาล เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ต้องห้ามฎีกา ตามบทกฎหมายดังกล่าว ศาลชั้นต้นไม่รับฎีกาของจำเลยนั้น ชอบแล้ว ยกคำร้อง

องค์คณะ

ทวิช กำเนิดเพชร · ประสิทธิ์ แสนศิริ · ณรงค์ ตันติเตมิต

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/2122/2538>